C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-49/25 Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni
Nr.PIGD 4-24123235-03-4r-17012025 Judecător Tatiana Sobolschi

D E C I Z I E
În numele Legii

03 aprilie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Regimentului de patrulare Nord, Rusanovschi Ion, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 04.12.2024, prin care a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui **Popovici Gabriel** privind comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional din motivul inexistenței faptului contravenției.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 27 octombrie 2024 ora 01:40 în privinţa lui Popovici Gabriel, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional, potrivit conținutului căruia este învinuit în faptul că, la data de 27 octombrie 2024, aproximativ la orele 01:40, conducea mijlocul de transport de model ”Fiat Punto”, cu numărul de înmatriculare *****, sub influența alcoolului ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, adică fapta nu constituie infracțiune, având 0,16 mg/l în aerul expirat, ignorând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

La data de 30 octombrie 2024 demersul și materialul contravențional din 27 octombrie 2024 conform art. 233 alin. (1) Cod contravențional a fost remis în adresa Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni pentru a fi examinat conform competenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 04 decembrie 2024 a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Popovici Gabriel privind comiterea contravenţiei prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod, din motivul inexistenței faptului contravenției.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen agentul constatator din cadrul Regimentului de patrulare Nord, Rusanovschi Ion solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Edineţ (sediul Donduşeni) din 04 decembrie 2024, emiterea unei noi deciziei prin care cet. Popovici Gabriel să fie recunoscut vinovat de contravenția prevăzută Ia art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea recursului a invocat:

- conform art. 466 lit. c) Cod contravențional instanța a încălcat esențial şi a aplicat eronat normele de drept material şi anume: nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului.

- la stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale instanța a ținut cont de Procedura de măsurare legală PML 5-05:2018 ”Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6820”, aprobată prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 23 din 18 ianuarie 2019.

- rezultatul final al măsurării concentrației de alcool în aerul expirat de către conducătorul mijlocul de transport de model ”Fiat Punto”, cu numărul de înmatriculare *****”, Popovici Gabriel, la data de 27 octombrie 2024,ora 01:40 min., este egal cu 0,16 mg/l - 0,02 mg/l = 0,14 mg/l., adică o concentrație de alcool în aerul expirat admisibilă.

- totodată, prima instanţă conchide că în cauză agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la

contravenție, prin probe certe şi de netăgăduit, aşa încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional acționează principiul in dubio pro reo.

- consideră că recursul urmează a fi admis or, la examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată a ignorat prevederile art.374 Cod contravențional, care prevede că procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenţiei. Alin. (3) al aceluiaşi articol stabileşte că, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

- în conformitate cu prevederile art. 425 Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, cunoaşterea unor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. La aliniatul (2) a aceluiaşi articol prevede că ”în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul- verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză în aceeaşi măsură instanţa nu a luat în calcul recunoaşterea vinovăţiei de către contravenient, care potrivit art.451^2 alin.(1) lit.g) Cod contravențional declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvârşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului.

- instanţa a ajuns la concluzia că Popovici Gabriel este vinovat de comiterea contravenţiei, faptele constatate de agentul constatator s-au adeverit pe deplin, însă se dispune încetarea procesului contravenţional, lasădu-1 pe contravenient într-o poziţie favorabilă, inechitabilă faţă de societate, precum şi fară o sancţiune bine meritată ce îi oferă şanse de a mai comite pe viitor astfel de contravenţii.

- instanţa de judecată a ignorat probele, concludente şi pertinente acumulate la materialele cauzei şi anume: procesul-verbal contravenţional care a fost întocmit de agentul constatator corect pe baza constatărilor personale a probelor acumulate şi fără careva abateri de la prevederile art.443 Cod contravenţional.

- hotărârea este lipsită de suport juridic, iar instanţa a examinat superficial şi neobiectiv cauza în lipsa unei aprecieri multilaterale a aspectelor de fapt, precum şi neconstatarea aspectelor de drept ce au importanţă pentru justa soluţionare a cauzei. Evident instanţa apreciază probele potrivit convingerii sale, însă această nu este în drept să facă aceasta contrar prevederilor Codului contravențional al RM şi circumstanţele constatate ale cauzei (art. 425 alin. (3) Cod contravențional).

- la dosar au fost anexate suficiente probe care demonstrează vinovăţia şi gradul prejudiciabil al contravenţiei săvârşite de acesta.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 03 aprilie 2025, părților le-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință.

Astfel, la data de 24 februarie 2025 din partea agentului constatator Ion Rusanovschi în adresa instanței a parvenit referință prin care a susținut temeiurile invocate de acesta în cererea sa de recurs depusă la caz, în susținerea poziției sale menționând suplimentar că Popovici Gabriel nu neaga acțiunile sale comise la data de 17 octombrie 2024, însă încearcă să ducă în eroare instanţa, având ca scop doar eschivarea de la răspunderea contravențională pentru fapta comisă. Prin urmare, cele invocate de contestatar, sunt doar afirmații declarative şi nu pot servi drept temei pentru declaraţia nulităţii procesului-verbal cu privire 1a. contravenţie.

Reeşind din cele enunţate mai sus consideră că acțiunile agentului constatator au fost legale, de aceia faptele constatate de către agentul constatator

urmează a fi apreciate de către instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentul ce a avut loc în realitate.

Verificând aspectele de fapt și temeiul de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei contravenționale, Colegiul apreciind recursul ca fiind depus în termenul de atac prevăzut de art. 469 Cod contravențional, va dispune în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional respingerea lui ca nefondat, păstrând fără modificări soluția instanței de fond.

În motivarea concluziei adoptate Colegiul reține, examinarea obiectivă de către instanța de fond a cauzei în limita faptei reținute în conținutul procesului verbal contravențional, ca unicul act procesual întocmit de către agent în vederea probării acuzațiilor aduse, ne confirmat prin alte date obiective, ce în sensul jurisprudenței CtEDO nu poate fi asimilat bazei probante, creând un dezechilibru între părțile procesului contravențional, prin încălcarea principiului contradictorialității și dreptății, statuat la art. 7 Cod contravențional.

În acest sens, analizând materialul oferit de către agentul constatator pentru soluționarea speței privind acuzarea adusă lui Popovici Gabriel de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, ce se reduce doar la procesul-verbal cu privire la contravenție din 27 octombrie 2024 și lucrările cauzei în baza căror instanța și-a pronunțat hotărârea, Colegiul ține să menționeze, că deși aspectul triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate a acestui act procesual, este recunoscută și reținută în jurisprudența CtEDO din cauzele *Salabiaku c. Franța, hot. 07.10.1988; Tefner c. Austriei, hot. 20.03.2001,* totuși ea obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag, dispozițiile parag. 2 art. 6 impunându-le să ia în vedere aceste prezumții în limite rezonabile, ținându-se cont de gravitatea faptelor și respectarea dreptului la apărare.

Aceasta pentru, că potrivit jurisprudenței Curții de la Strasbourg în cauza *Ozturk vs. Germania* și *Anghel vs. România*, mențiunile agentului inserate în procesul verbal cu privire la contravenție, nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului verbal, dat faptului, că, constatările lui consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție *nu au un caracter absolut*, prezumția de veridicitate operându-se până la limita la care, prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvârșirea unei faptei, să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrariului celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție.

Totodată, date obiective ce ar demonstra, că contravenientul Popovici Gabriel la data de 27 octombrie 2024, aproximativ la orele 01:40, conducea mijlocul de transport de model ”Fiat Punto”, cu numărul de înmatriculare *****, sub influența alcoolului ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, adică fapta nu constituie infracţiune, având 0,16 mg/l în aerul expirat, ignorând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, în acest sens săvârșind contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Contrar alegațiilor recurentului, Colegiul susține poziția instanței referitor la faptul, că fiind verificată legalitatea procesului - verbal cu privire la contravenţie, cert s-a stabilit că, la etapa constatării faptei contravenţionale de către agentul constatator erori procesuale, care ar atrage după sine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, nu au fost admise, fiind astfel respectate prevederile art. 443 şi art. 445 din Codul contravenţional.

Cu referire la fapta contravenţională incriminată lui Popovici Gabriel în temeiul art. 233 alin. (1) Cod contravențional, instanța de recurs relevă faptul, că în susţinerea învinuirii incriminate agentul constatator a anexat la materialele cauzei contravenţionale procesul-verbal de testare alcoolscopică din 27 octombrie 2024 şi tichetul ”Drager”, potrivit căror se atestă concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de către lui Popovici Gabriel constituie 0,16 mg/l, totodată contravenţia prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravenţional constituie fapta prejudiciabilă care aduce atingere relaţiilor sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Relevant de către instanța de fond s-a reținut la motivarea soluției adoptate și prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căror: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

La speță se reține că latura obiectivă a contravenţiei prevăzută la art. 233 alin. (1) Cod contravenţional este compusă din fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul

maxim admisibil stabilit de lege, cu condiţia că fapta să nu constituie infracţiune, şi mijlocul de săvârşire a contravenţiei, şi anume mijlocul de transport.

La fel just s-a ținut cont și de faptul, că conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 6 aprilie 2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/l; b) ***în aerul expirat - 0,15 mg/l***. Condiţiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului pre citat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentraţiei de alcool de la 0,3g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat.

În combaterea poziției recurentului care prin cererea de recurs și-a expus dezacordul cu soluția emisă la caz prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Popovici Gabriel pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției, Colegiul va aprecia ca fiind justă, relevantă și oportună referirea instanței de fond la stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, la Procedura de măsurare legală PML 5- 05:2018 ”Măsurarea concentraţiei de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentraţiei de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6820”, aprobată prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 23 din 18 ianuarie 2019, astfel conform pct. 24 al actului menționat, la stabilirea concentraţiei de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizorului, se va ţine cont de eroarea maximă admisă a analizorului prezentată în Tabel, care se va trata în favoarea persoanei testate. Conform Tabelului, limita tolerată a erorii de bază pentru intervalul de măsurare a concentraţiei de etanol până la 0,400 mg/l., ***este de ± 0,020 mg/l***.

În concluzie corelând circumstanțele de fapt reținute la caz cu prevederile precitate corect s-a stabilit la caz că, rezultatul final al măsurării concentraţiei de alcool în aerul expirat de către conducătorul mijlocul de transport de model ”Fiat Punto”, cu numărul de înmatriculare *****”, Popovici Gabriel, la data de 27 octombrie 2024,ora 01:40 min., este egal cu 0,16 mg/l - 0,02 mg/l = 0,14 mg/l., adică o concentraţie de alcool în aerul expirat admisibilă, or, conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296

din 6 aprilie 2009, pentru conducătorii de vehicule, au fost stabilite concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/l; b) în aerul expirat - 0,15 mg/l.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Popovici Gabriel, instanţa cert a constatat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin probe certe şi de netăgăduit, aşa încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional acţionează principiul in dubio pro reo.

În respingerea argumentului recurentului, referitor la faptul, că fiind totuși constatată conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către făptuitorul Popovici Gabriel, în circumstanțele expuse de instanța de fond acesta riscă să nu răspundă pentru cele comise, Colegiul penal alăturat poziției instanței de fond relevă faptul, că în lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu poate face dovada deplină, prin el însuşi, a existenţei faptei, a autorului acesteia şi a vinovăţiei, or, este esenţial faptul că, prezumţia de veridicitate a faptelor constatate de către agentul constatator şi consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de ”acuzare” instanţa nu poate fi convinsă de vinovăţia ”acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, aşa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse lui Popovici Gabriel.

Colegiul penal notează că în circumstanțele constatate și descrise just s-a concluzionat referitor la imposibilitate stabilirii vinovăţiei lui Popovici Gabriel în săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravenţional, situație în care sunt incidente prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, conform căror *în cazul în care se constată că nu există faptul contravenţiei, instanţa încetează procesul contravenţional*.

În raport cu constatările supra expuse, ține de menționat caracterul ne argumentat, ne motivat și pur declarativ a recursului formulat, în conținutul căruia se regăsește doar transpunerea anumitor norme legale și procesual-

contravenționale, fără motivarea relevanței lor cazului din speță, fapt ce reduce posibilitatea verificării anumitor argumente, posibil prezumate de recurent, ne prezentând suplimentar careva date obiective ce ar demonstra corectitudinea soluției de atragere a contravenientului la răspunderea contravențională.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Regimentului de patrulare Nord, Rusanovschi Ion, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 04 decembrie 2024, pronunțată pe cauza contravențională cu privire la învinuirea adusă lui **Popovici Gabriel** în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin. (1) Cod contravențional, hotărâre care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca

Judecătorii Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache